

Právo a judikatúra v praxi

1 | 2026

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. Účelové ukončenie pracovného pomeru a nahradenie pracovného vzťahu vzťahom obchodnoprávnym alebo živnostenským**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4CdoPr/13/2024 zo dňa 16. 12. 2024
- 2. K právu potomka dieťaťa iniciovať pokračovanie v konaní o určenie otcovstva**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9CdoR/7/2025 zo dňa 20. 8. 2025
- 3. Zvrátenie rozsudku pre zmeškanie, pri ktorom je pochybnosť o splnení podmienok jeho vydania, môže zmariť následná nedostatočná reakcia strany**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/6/2025 zo dňa 29. 7. 2025
- 4. K chýbajúcej špecifikácii označenia žalovaného spočívajúcej upresnení, že ide o „správcu konkurznej podstaty“**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/59/2024 zo dňa 30. 4. 2025
- 5. K otázke kompenzácie nákladov na návštevy zraneného blízkeho v nemocnici v rámci škody na zdraví**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 26Co/95/2024 zo dňa 15. 10. 2025
- 6. K naviazaniu účinnosti organizačnej zmeny na (vopred presne neurčený) okamih skončenia pracovného pomeru s vybranými zamestnancami**
Uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 28CoPr/4/2025 zo dňa 31. 7. 2025
- 7. Zamedzenie jedinej prístupovej cesty do domu ako dôvod pre odklad právoplatnosti rozhodnutia dovolacím súdom**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/53/2025 zo dňa 14. 8. 2025
- 8. K platnosti nájomnej zmluvy ohľadom priestoru, ktorý si mal nájomca podľa dohody sám prispôsobiť dojednanému účelu, ak priestor nebol skolaudovaný**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 9Co/78/2024 zo dňa 5. 3. 2025
- 9. Otázka umiestnenia meradla na verejne prístupnom mieste a výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 28Co/109/2024 zo dňa 15. 4. 2025
- 10. K možnosti zohľadnenia rastu mzdovej úrovne v náhrade za stratu na zárobku**
Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27Co/6/2025 zo dňa 30. 9. 2025
- 11. Zabezpečovanie omamných látok za účelom ich spoločného užívania v partii ako dôvod pre mimoriadne zníženie trestu**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To/67/2024 zo dňa 1. 4. 2025
- 12. Upozorňovanie na iné výrobky rovnakého druhu internetovým predajcom a otázka nekalosúťažného konania**
Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/37/2023 zo dňa 31. 1. 2024
- 13. K výške náhrady škody za zmarenie styku s maloletým dieťaťom, ak za ním rodič vycestoval vozidlom využívaným na základe zmluvy o výpožičke**
Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8Co/18/2025 zo dňa 26. 3. 2025
- 14. Podstatné náležitosti konkurenčnej doložky musia byť obsiahnuté priamo v nej; ich absenciu nie je možné preklenúť výkladovými pravidlami s odkazom na iné ustanovenia zmluvy**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/23/2023 zo dňa 28. 6. 2023
- 15. Zverejnenie informácie o dlhu spoluvlastníka veci vyplývajúceho z rozhodnutia ostatných spoluvlastníkov o preddavkoch na jej údržbu a otázka zásahu do osobnostných práv**
Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/15/2025 zo dňa 30. 4. 2025

1. Účelové ukončenie pracovného pomeru a nahradenie pracovného vzťahu vzťahom obchodnoprávnym alebo živnostenským

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4CdoPr/13/2024 zo dňa 16. 12. 2024

Anotácia:

Vo veci o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou mal odvolací súd za preukázané žalovaná ako zamestnávateľ ciele organizačného opatrenia iba predstierať a jej zámerom bolo na úkor zamestnancov preniesť niektoré náklady s tým, že ak zamestnanec na takúto formu vykonávania rovnakej činnosti nepristúpi, bude mu daná výpoveď z dôvodu nadbytočnosti. Z tohto dôvodu nebola daná ani príčinná súvislosť medzi organizačnou zmenou a nadbytočnosťou žalobcu, keď potreba zabezpečiť tréning žiakov zostávajúcim počtom trénerov existovala naďalej, pričom žalobca mohol aj naďalej vykonávať rovnakú činnosť pre žalovanú, avšak formou športového odborníka zjavne v menej výhodnom postavení ako mal dovtedy, keď prácu vykonával na základe pracovného pomeru.

Právna veta:

- I. ...organizačná zmena zamestnávateľa, kedy účelom organizačnej zmeny je šetrenie finančných prostriedkov na úkor zamestnancov (nevznikajú im také výhody, ktoré Zákonník práce spája s pracovnoprávnym vzťahom a nepatria im ani výhody zaručené zákonom o dani z príjmov) a to formou transformácie pracovných vzťahov zamestnancov na živnosti spôsobom, kedy zamestnanec, ktorý s požadovanou transformáciou nesúhlasí, bude prepustený výpoveďou, je fiktívnou organizačnou zmenou zastierajúcou skutočné úmysly zamestnávateľa rozporné s dobrými mravmi. Uvedené je konaním v súčasnosti označovaným ako „švarcsystém“.
- II. Dobré mravy sú v pracovnoprávných vzťahoch chápané ako základné etické a morálne princípy, ktoré ovplyvňujú konanie zmluvných strán. Ak zamestnávateľ účelovo ukončil pracovný pomer, aby sa vyhol povinnostiam vyplývajúcim z pracovného práva (napr. plateniu odvodov, zodpovednosti za zamestnanca a pod.) a nahradil pracovný vzťah vzťahom obchodnoprávnym alebo živnostenským, je takéto konanie považované za neetické alebo v rozpore s dobrými mravmi, najmä ak bolo primárne motivované obchádzaním zákonných povinností. Ak zamestnanec bol nútený zmeniť svoj status na živnostníka a pokračovať v činnosti, ktorá sa charakterom podobala závislej práci, môže to znamenať, že zamestnávateľ zneužil svoje postavenie a narušil rovnováhu v právach a povinnostiach voči zamestnancovi. Takéto správanie je kvalifikované ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. V rámci organizačných zmien môže zamestnávateľ pristúpiť k ukončeniu pracovného pomeru, ak sú splnené podmienky Zákonníka práce. Avšak ich účelovosť (napr. vyhnutie sa povinnostiam voči zamestnancovi) je posudzovaná ako účelové obchádzanie zákona.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Závislá práca, Skončenie pracovného pomeru, Živnosť

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 1, § 63 ods. 1 písm. b)

2. K právu potomka dieťaťa iniciovať pokračovanie v konaní o určenie otcovstva

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9CdoR/7/2025 zo dňa 20. 8. 2025

Anotácia:

Súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľ, ktorý žiadal určiť otcovstvo k sebe samému, v priebehu konania zomrel a konanie zastavil.

Dcéra navrhovateľa na účely pokračovania v konaní s ňou ako potomkom navrhovateľa predložila splnomocnenie udeľené advokátovi. Následne proti uzneseniu o zastavení konania podala odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením, že dcéra navrhovateľa je jednou z osôb oprávnených na podanie návrhu, s ktorou mal súd pokračovať v konaní.

Dovolací súd skúmal, či zastavenie konania vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho dovolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo (až) k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Právna veta:

- I. Pokiaľ zákon výslovne hovorí, že potomok dieťaťa je aktívne legitimovaný na podanie nového návrhu na určenie otcovstva, ak má na takom určení právny záujem, nedávalo by žiaden zmysel brániť mu za tých istých podmienok vstúpiť do už začatého konania namiesto svojho predka, ktorý konanie inicioval.
- II. Sumarizujúc vyššie uvedené, potomok dieťaťa je osobitným účastníkom konania o určenie otcovstva, ktorého účastníctvo v konaní je determinované smrťou predka – dieťaťa a účinkami úkonu, ktorým v lehote šiestich mesiacov od smrti predka navrhne pokračovať v už začatom konaní, resp. v tej istej hmotnoprávnej lehote iniciuje nové konanie. Z hľadiska dôsledkov jediný rozdiel medzi pokračovaním v už začatom konaní a konaním o novom návrhu je ten, že nový návrh môže smerovať aj voči inému mužovi – domnelému otcovi, čím sa v plnej miere zaručuje dodržanie práv dieťaťa v zmysle čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj čl. 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Civilné konanie, Určenie otcovstva

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 161/2015 Z. z. – § 108 ods. 2
36/2005 Z. z. – § 95 ods. 2

3. Zvrátenie rozsudku pre zmeškanie, pri ktorom je pochybnosť o splnení podmienok jeho vydania, môže zmať následná nedostatočná reakcia strany

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/6/2025 zo dňa 29. 7. 2025

Anotácia:

Keďže právna zástupkyňa žalovaného neospravedlnila svoju neúčast', resp. neúčast' žalovaného, na pojednávaní, ani nepožiadala o jeho odročenie, súd vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalovanej strany. Právny zástupca žalobcu navrhol, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, keďže boli splnené zákonné podmienky na takéto rozhodnutie.

Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Odvolací súd odvolanie žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie odmietol.

Právna veta:

Ak materiálny korektív spočíva v ústavne konformnom výklade, potom vo veci prejednávanej najvyšší súd po precíznom zvážení všetkých okolností, ako aj procesného priebehu sporu, musí uzavrieť, že pokiaľ nemá poprieť účel procesného nástroja slúžiaceho obozretnej a rešpektujúcej aktivite sporových strán, nemôže považovať spôsob zvolenej nápravy a dôvody vznesené až v dovolaní za taký prístup k sporu, aký by mohol viesť k záveru o nesprávnom posúdení procesných predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Ide o zmeškanie účasti na pojednávaní, základnom procesnom predpoklade vyriešenia sporu súdom, a to aj s akcentom na to, že vo veci je strana zastúpená advokátom, pričom bola aj osobitne poučená o všetkých následkoch rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Spôsob, ako napokon svoje pochybenie a profesionálnu chybu následne opäť profesionálne nedostatočne advokát uchopil, nemôže dovolací súd akceptovať a odstraňovať tým, že predvídateľný nástroj umocňujúci zásadu kontradiktórnosti procesu a jeho efektívnosti napokon nevyvážene obráti proti strane aktívnej, a to žalobcovi, narušiac tak rovnosť zbraní strán sporu.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: Civilné konanie, Rozhodnutie súdu, Rozsudok pre zmeškanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 274, § 278, § 356 písm. b)

4. K chýbajúcej špecifikácii označenia žalovaného spočívajúcej upresnení, že ide o „správca konkurznej podstaty“

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/59/2024 zo dňa 30. 4. 2025

Anotácia:

Spornou bola otázka neplatnosti dobrovoľnej dražby a aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby a otázka nutnosti označenia právnickej osoby, ktorá v konaní plní viaceré funkcie aj spojením „správca konkurznej podstaty úpadcu“.

Právna veta:

- I. Dovolateľ namietal, že podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o e Governmente elektronické doručovanie musí byť doručené prijímateľovi, pričom podľa uvedeného zákona je označenie v doručovaní cez Slovensko.sk rozdielne pre právnickú osobu PSD, k.s. a pre PSD, k.s. správcu konkurznej podstaty úpadcu... Rozhodnutie okresného súdu ako i odvolacieho súdu je podľa názoru dovolateľa nevykonateľné, zmätočné a zaväzuje tretiu osobu, ktorá nebola účastníkom dražby, pokiaľ teda rozhodnutie okresného a odvolacieho súdu bolo doručované na PSD, k.s. (IČO: XXX), nebolo doručené správcovi konkurznej podstaty úpadcu, dovolací súd poukazuje na svoje predošlé rozhodnutie v prejednávanej veci.
- II. Navrhovateľ dražby a dražobník je tá istá právnická osoba, ktorú žalobca označil zákonom predpísaným spôsobom. Názov tejto právnickej osoby, sídlo ako aj identifikačné číslo zodpovedali údajom z obchodného registra. Zákon žiadne iné požiadavky na označenie právnickej osoby nekladie.
- III. Právnická osoba v tomto konaní plní viaceré funkcie, vždy však ide o totožnú právnickú osobu, ktorá je nezameniteľná s inou osobou a v spore ako strana vystupuje iba raz. Pokiaľ súde nižších stupňov argumentovali, že navrhovateľ dražby mal byť označený Prvý správcovský dom, k.s. – v skratke PSD, k.s., so sídlom Rudnayovo nám. 1, 811 01 Bratislava, IČO 35 959 665 správca konkurznej podstaty úpadcu ... tento záver je prejavom prepiateho formalizmu.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: Civilné konanie, Elektronické doručovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 133 ods. 2
7/2005 Z. z. – § 44 ods. 1

5. K otázke kompenzácie nákladov na návštevy zraneného blízkeho v nemocnici v rámci škody na zdraví

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 26Co/95/2024 zo dňa 15. 10. 2025

Anotácia:

Žalobca považoval za nesprávne zamietnutie náhrady cestovných nákladov, ktoré boli riadne preukázané účtovnými dokladmi a majú priamu príčinnú súvislosť s nehodou a následnou liečbou syna.

Právna veta:

Náklady súvisiace s návštevami príbuzného v nemocnici nie sú nákladom spôsobeným škodou na zdraví v zmysle § 449 O.z. Tieto výdavky nemožno kvalifikovať ako majetkovú škodu v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Zodpovednosť za škodu, Náhrada škody

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 442, § 449

6. K naviazaniu účinnosti organizačnej zmeny na (vopred presne neurčený) okamih skončenia pracovného pomeru s vybranými zamestnancami

Uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 28CoPr/4/2025 zo dňa 31. 7. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore ohľadom platnosti výpovede pre nadbytočnosť zamestnanca z dôvodu organizačnej zmeny. Rozhodnutie o organizačnej zmene súvisiace s výpoveďou bolo formulované tak, že jeho účinnosť sa viazala k okamihu skončenia pracovného pomeru s vybranými zamestnancami na (v ňom uvedených) pracovných pozíciách. Súd 1. inštancie vyhodnotil, že organizačná zmena týkajúca sa pracovnej pozície žalobkyne vzhľadom na uvedenú formuláciu ku dňu podania výpovede ešte nemohla nastať a preto výpoveď posúdil ako neplatnú. Žalovaný zamestnávateľ v podanom odvolaní namietal, že súd 1. inštancie sa v danom prípade dopustil chybného stotožnenia účinnosti rozhodnutia o organizačnej zmene a účinnosti samotnej organizačnej zmeny.

Krajský súd Trnava ako súd odvolací dal zamestnávateľovi za pravdu. Upozornil, že ak by sa vychádzalo z názoru, že najskôr musí byť fakticky účinná organizačná zmena, ktorá spôsobí nadbytočnosť zamestnanca a až následne môže byť daná výpoveď, bolo by to pre zamestnávateľov mimoriadne neefektívne (nakoľko by museli ešte počas výpovednej doby niesť náklady na nadbytočného zamestnanca). Keďže v praxi nie je vždy možné vopred presne určiť, kedy skončí pracovný pomer zamestnanca na základe podanej výpovede, bolo podľa názoru odvolacieho súdu vymedzenie faktickej účinnosti organizačnej zmeny v rozhodnutí zamestnávateľa v poriadku.

Právna veta:

- I. Rozhodnutie o organizačnej zmene neobsahuje žiadnu informáciu, do kedy budú konkrétni zamestnanci stotožnení s konkrétnou pracovnou pozíciou, ktorá sa má zrušiť, ani dôsledok, že zamestnanci ani samotný zamestnávateľ v čase platnosti rozhodnutia o organizačnej zmene nevedia s presnosťou určiť, kedy nastane jeho účinnosť. Ak súd prvej inštancie založil svoj záver o neplatnosti výpovede na týchto východiskách, v konečnom dôsledku tým formuloval dodatočné požiadavky na obsahové náležitosti rozhodnutia zamestnávateľa, ktoré ale z právnej úpravy nielenže nevyplývajú, ale nie sú ani racionálne.
- II. Odvolací súd ani nevidí dôvod, prečo by žalovaný mienil poslednou vetou rozlišovať účinnosť rozhodnutia a samotných organizačných zmien, nie je zrejmé, ako má zamestnávateľ pri tvorbe rozhodnutia o organizačnej zmene – na ktorej sa prirodzene zamestnanec ani nezúčastňuje – predpokladať (a slovné aj vyjadriť), kedy nastane účinnosť skončenia pracovného pomeru s dotknutými zamestnancami. Ako to vyplýva aj zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie aj v tomto konaní, po rozhodnutí o organizačnej zmene, ktoré je predpokladom nadbytočnosti viacerých zamestnancov, môžu zamestnanci vybraní zamestnávateľom reagovať na oznámenie o ich nadbytočnosti rozlične, napríklad už len z hľadiska formy skončenia pracovného pomeru (dohodou alebo výpoveďou). V dôsledku toho je len samozrejmé, že pracovné pomery dotknutých zamestnancov sa s vysokou pravdepodobnosťou neskončia v rovnaký okamih. Odrazom nemožnosti objektívne predpokladať, kedy sa pracovné pomery skončia, je práve posledná veta sporného rozhodnutia. Jej prítomnosť v spornom rozhodnutí tak nemá na účinnosť rozhodnutia ani účinnosť organizačných zmien prakticky žiadny vplyv. Účinnosť rozhodnutia a organizačných zmien by aj bez tejto vety nastala najneskôr skončením pracovného pomeru s vybranými zamestnancami na pracovných pozíciách uvedených v tomto rozhodnutí.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Skončenie pracovného pomeru, Výpoveď daná zamestnávateľom

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 63 ods. 1 písm. b)

7. Zamedzenie jedinej prístupovej cesty do domu ako dôvod pre odklad právoplatnosti rozhodnutia dovolacím súdom

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/53/2025 zo dňa 14. 8. 2025

Anotácia:

Žalobcovia navrhli odložiť právoplatnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že cez spornú časť parcely vedie jediný prístup k rodinnému domu žalobcov s tým, že už v písomnej výzve sa žalovaná domáhala jej vypratania. V prípade, ak by nedošlo k odkladu právoplatnosti v tejto veci, bezprostredne hrozí, že sa žalovaná môže domáhať vypratania nehnuteľnosti a môže tiež brániť prístupu žalobcom k ich rodinnému domu, studni a hospodárskej budove.

Právna veta:

Návrh žalobcov na odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia je dôvodný, pretože v prejednávanej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v potrebe ochrany obydľia žalobcov. Zároveň je zrejmé, že v prípade zamedzenia jedinej prístupovej cesty do rodinného domu žalobcov, týmto hrozí väčšia ujma, ako hrozí protistrane v prípade povolenia odkladu právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: Civilné konanie, Odklad právoplatnosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 444 ods. 2

8. K platnosti nájomnej zmluvy ohľadom priestoru, ktorý si mal nájomca podľa dohody sám prispôbiť dojednanému účelu, ak priestor nebol skolaudovaný

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 9Co/78/2024 zo dňa 5. 3. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o zaplatenie dlžného nájomného a súvisiacej zmluvnej pokuty. Spor sa týkal nájomnej zmluvy, ktorou prenajímateľ prenechal nájomcovi do užívania spoločné priestory bytového domu (priestory bývalej kočíkárne). Účelom nájmu bolo využitie priestorov na podnikateľské účely – prevádzku salónu krásy. Zmluvné strany dojednali, že predmet nájmu sa prenecháva do užívania v stave, v ktorom sa nachádza pri podpise zmluvy, s tým, že prenajímateľ nemá povinnosť uviesť ho do stavu, ktorý by zodpovedal dohodnutému účelu nájmu; priestor si mal do požadovaného stavu uviesť nájomca na svoje náklady. Nájomca následne od zmluvy odstúpil z dôvodu nespôsobilosti priestoru na dohodnuté užívanie, pretože zistil, že na daný priestor mu nemôže byť vydané potrebné kolaudačné rozhodnutie. Prenajímateľ však platnosť odstúpenia neuznával s odkazom na to, že podľa zmluvy mal priestory do požadovaného stavu uviesť nájomca (vyžadovala sa najmä výmena dverí za protipožiarne a dodržanie požadovaných odstupových vzdialeností).

Súdy napokon zmluvu vyhodnotili ako neplatnú pre uvedenie nájomcu do omylu. Uzavreli, že ani vyššie uvedené dojednanie zmluvy neznamená, že by nájomca mal počítať s tým, že sa mu do užívania prenechávajú neskolaudované priestory.

Právna veta:

- I. Z obsahu preskúmvanej zmluvy síce vyplýva, že žalovaná ako nájomkyňa mala prenajaté priestory využívať na prevádzku salónu krásy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na svoje náklady predmetné priestory do stavu spôsobilého na užívanie za účelom prevádzky salónu krásy aj uviesť, vychádzajúc z obsahu zmluvy a vôle zmluvných strán išlo však o základné úpravy a opravy predmetu nájmu ako napr. maľovanie, polozenie podláh a líšt, osadenie sanity a pod.
- II. V konaní nebolo pochýb o tom, že predmetom nájmu sa stali neskolaudované priestory.
- III. Tieto významné skutočnosti žalovaná zistila až potom, ako požiadala príslušný stavebný úrad o zmenu v užívaní časti stavby bytového domu a z tohto dôvodu bola vyzvaná na odstránenie zistených nedostatkov, ktoré bránia užívaniu stavby.

Žalovanej nemožno vytknúť, že by nezachovala obvyklú mieru starostlivosti pri uzatváraní predmetnej zmluvy a názor odvolateľa o tom, že sama mala ohliadkou na mieste zistiť, že vchodové dvere sú nesprávne osadené, resp. že nespĺňajú požiadavku stanovenú stavebným úradom nemožno považovať za správny. Od nikoho totiž nemožno spravodlivo požadovať, aby pri ohliadke nehnuteľnosti zistil, že táto nie je postavená v súlade s projektovou dokumentáciou najmä za situácie, keď sám nie je účastníkom stavebného konania. Žalovaná nemala žiaden rozumný dôvod pochybovať o tom, že nejde o priestory, ktoré by boli skolaudované.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Právne úkony, Nájom

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 49a, § 664, § 679 ods. 1

9. Otázka umiestnenia meradla na verejne prístupnom mieste a výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 28Co/109/2024 zo dňa 15. 4. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu. Žalobca tvrdil, že žalovaný odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, s tým, že plynomer bol umiestnený za plotom vo fasáde rodinného domu v plechovej skrinke – nebol teda podľa žalobcu verejne prístupný. Žalovaný sa bránil, že plynomer v skutočnosti verejne prístupný bol, čo sa ukázalo aj pri jeho výmene, keď zamestnanec žalobcu plynomer bez asistencie žalovaného demontoval. Skrinka s meradlom bola totiž neuzamknutá a pozemok, z ktorého bola prístupná, bol oplotený len čiastočne. Otázka verejnej prístupnosti meradla sa napokon stala rozhodujúcou pre určenie výšky náhrady škody (tzn. buď pomocou typového diagramu dodávky alebo podľa príslušnej vyhlášky).

Súd 1. inštancie uprednostnil ohľadom otázky verejnej prístupnosti skôr materiálny výklad, Krajský súd Trnava ho však skorigoval. Poukázal najmä na to, že pri posudzovaní verejnej prístupnosti je dôležitá vôľa vlastníka, ktorú ohľadom sprístupnenia pozemku verejnosti tento deklaruje navonok.

Právna veta:

- I. Verejne prístupné miesta sú miesta, ktoré sú prístupné verejnosti bez akýchkoľvek obmedzení, a teda aj bez ohľadu na vlastnícke a iné vzťahy k týmto miestam. V prípade, ak vlastník pozemku dal ostatným dostatočne zreteľne najavo, že ide o pozemok, ktorý nie je verejne prístupný (osadil informačnú tabuľu, oplotil ho atď.), tzn. jednoznačne vyjadril svoju vôľu, že so vstupom na svoj pozemok nesúhlasí, takýto pozemok nemožno považovať za verejne prístupné miesto.
- II. Charakter miesta ako verejne neprístupného sa nemôže zmeniť tým, že časť oplotenia pozemku chýba. V okolnostiach prejednávanej veci, pokiaľ meradlo bolo umiestnené vo fasáde rodinného žalovaného v oplotenej predzáhradke, i v prípade ak by časť oplotenia zo strany od susedného pozemku chýbala, nemožno dospieť k záveru, že meradlo sa nachádzalo na verejne prístupnom mieste.
- III. Pri posudzovaní umiestnenia meradla na verejnom verejne prístupnom mieste je dôležitá tá skutočnosť, či k nemu je možný prístup z priestoru dostupného verejnosti, teda z verejne prístupného miesta (za umiestnenie meradla na verejne prístupnom mieste možno považovať situáciu, ak sa meradlo nachádza v oplotení rodinného domu, teda je k nemu možný neobmedzený prístup z verejnej komunikácie).

Právna oblasť: Občianske právo, Správne právo, Energetika

Právny inštitút: Náhrada škody

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 420
251/2012 Z. z. – § 82 ods. 1 písm. d), ods. 3, ods. 4

10. K možnosti zohľadnenia rastu mzdovej úrovne v náhrade za stratu na zárobku

Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27Co/6/2025 zo dňa 30. 9. 2025

Anotácia:

Súd prvej inštancie uviedol, že podstata sporu medzi žalobcom a žalovanou spočíva v tom, či má žalobca nárok na náhradu straty na zárobku pri invalidite vo výške valorizovanej na podklade opatrenia č. 450/2008 a nasl. (použitím analógie), ktorý valorizuje úrazovú rentu, alebo či Občiansky zákonník valorizáciu neprípúšťa.

Právna veta:

- I. Odvolací súd primárne súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že úprava podmienok rastu náhrady straty na zárobku v závislosti od rastu mzdovej úrovne je vecou zákonodarcu. Ak by možný budúci vývin zárobku zákonodarca mienil zohľadniť v náhrade za stratu na zárobku v prípade, ak po poškodení už poškodený pracovať nemôže a má priznaný invalidný dôchodok, bol by to zakotvil do citovaného ustanovenia. Zákonodarcovi pri úprave znenia § 447 Občianskeho zákonníka muselo byť nepochybne zrejmé, že zárobok poškodeného sa v čase vyvíja.
- II. Napriek tomu túto skutočnosť nezohľadnil a neprijal mechanizmus, ako by sa mala táto skutočnosť odraziť vo výške náhrady za stratu príjmu.
- III. Pri určení výšky náhrady sa má vychádzať z priemerného zárobku poškodeného pred poškodením na zdraví, od ktorého sa má odpočítať, čo poškodený dostal z invalidného dôchodku. Nie je zákonom upravený dôvod vychádzať z hypotetických príjmov poškodeného.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Zodpovednosť za škodu, Náhrada škody

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 442, § 447

11. Zabezpečovanie omamných látok za účelom ich spoločného užívania v partii ako dôvod pre mimoriadne zníženie trestu

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To/67/2024 zo dňa 1. 4. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v prípade obžalovaného, ktorý bol uznaný vinným za prechovávanie marihuany, metamfetamínu a extázy a ich distribúciu medzi konečných spotrebiteľov za odplatu s tým, že medzi spotrebiteľov patrili aj maloleté osoby mladšie ako 15 rokov. Nerobil tak však kvôli zárobku, ale ako člen partie, v ktorej sa uvedené omamné látky následne užívali. Na uvedenom skutkovom základe bol rozsudkom prvostupňového súdu uznaný vinným pre obzvlášť závažný zločin s trestom odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Obžalovaný podal odvolanie, v ktorom žiadal mimoriadne zníženie trestu; Krajský súd Trnava na jeho obranu reflektoval a trest odňatia slobody znížil na 5 rokov.

Krajský súd videl dôvody pre uloženie trestu pod dolnou hranicou zákonnej trestnej sadzby hlavne v tom, že motiváciou obžalovaného pre uvedené konanie nebol zisk, ale snaha o spoločné užívanie drog s členmi skupiny, pre ktorú obžalovaný ako jej najstarší člen drogy zabezpečoval. Nad rámec uvedeného zavážil aj nižší vek obžalovaného a absencia trestnej minulosti.

Právna veta:

- I. Hoci skutok spočíval v zabezpečovaní a zdieľaní drog medzi mladistvými a deťmi, išlo o sociálne a vývinovo špecifické prostredie partie, kde absentoval motív zisku, a obžalovaný bol do skutkov vtiahnutý ako mladý dospelý bez trestnej minulosti, s nízkym stupňom právneho vedomia a s evidentne nezrelým hodnotovým systémom. Odvolací súd si je vedomý závažnosti trestnej činnosti súvisiacej s distribúciou drog, a to najmä v prípade, ak sú drogám vystavené osoby mladšie ako 18, resp. 15 rokov. Neopomenul teda preventívnu funkciu trestného práva v oblasti boja proti drogovej trestnej činnosti, ktorá je mimoriadne škodlivá pre spoločnosť. Zároveň však pri hodnotení konkrétneho prípadu a osobných pomerov obžalovaného dospel k záveru, že sú tu výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú uloženie trestu pod dolnou hranicou zákonnej trestnej sadzby, v súlade s ustanovením § 39 ods. 1 Trestného zákona.
- II. V danom prípade nešlo o typické obchodovanie s drogami s cieľom finančného zisku, ale o situáciu užívania omamných a psychotropných látok v rámci partie mladistvých, pričom obžalovaný ako najstarší člen partie zabezpečoval drogy od dílera, a to na základe spoločnej dohody členov skupiny, ktorí sa na ich kúpu spoločne skladali. Drogy neboli predmetom predaja so ziskom, ale boli následne užívané spoločne, bez toho, aby z toho obžalovaný získaval akýkoľvek (iný) majetkový prospech. Jeho profit spočíval výlučne v tom, že mal sám prístup k zakázaným látkam, ktoré s ostatnými užíval.

Právna oblasť: Trestné právo hmotné

Právny inštitút: Nedovolená výroba a držba omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzorov, Primeranosť trestu, Zníženie trestu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 300/2005 Z. z. – § 39 ods. 1, § 173

12. Upozorňovanie na iné výrobky rovnakého druhu internetovým predajcom a otázka nekalosúťažného konania

Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/37/2023 zo dňa 31. 1. 2024

Anotácia:

Žaloba sa týka zákazu používať pri predaji výrobkov iných výrobcov konkrétne označenie a vyvarovať sa konania spôsobilého vyvolať v hospodárskom styku mylnú domnienku, že ním označený tovar pochádza od tohto výrobcu konkrétnej značky.

Žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa pri predaji tovaru šírenia informácií, že predáva tovar značky SALUS, a to v akejkoľvek forme a tiež, aby mu uložil povinnosť odstrániť z internetových stránok akýkoľvek údaj o predaji výrobkov značky SALUS.

Žalobca v žalobe uviedol, že sa dlhodobo venuje maloobchodnému a veľkoobchodnému predaju termoregulačnej techniky. Žalobca tvrdil, že žalovaný sa dlhodobo klamlivo a opakovane prezentuje ako predajca produktov spoločnosti Salus Controls Plc. Žalobca ďalej tvrdil, že žalovaný na internetových stránkach A. a A. ponúka mylne na predaj výrobky tejto spoločnosti, pričom v skutočnosti dodáva výrobky nižšej kvality, iného výrobcu. Žalobca ďalej tvrdil, že dlhodobo spolupracuje s výrobcou a predáva ako výhradný predajca pre územie Slovenskej republiky jeho produkty.

Právna veta:

Pokiaľ žalobca považuje za nekalosúťažné konanie, že prostredníctvom internetu predajca (žalovaný) upozorňuje na nedostupnosť zverejneného tovaru a zároveň upozorňuje záujemcov na iné výrobky rovnakého druhu, odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie nepovažuje takéto konanie žalovaného za nekalosúťažné. Takýto postup je bežný u všetkých internetových predajcov, avšak podstatné pre rozhodnutie vo veci je, že upozornený zákazník má možnosť ponuku iného tovaru odmietnuť.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Nekalá súťaž

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 44 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 48

13. K výške náhrady škody za zmarenie styku s maloletým dieťaťom, ak za ním rodič vycestoval vozidlom využívaným na základe zmluvy o výpožičke

Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8Co/18/2025 zo dňa 26. 3. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o náhradu škody, ktorá vznikla v súvislosti so zmařením styku s maloletým dieťaťom v termíne podľa vykonateľného súdneho rozhodnutia. Výšku požadovanej náhrady žalobca uplatnil v rozsahu ceny za pohonné hmoty; k tomu žiadal aj základnú náhradu podľa zákona o cestovných náhradách, ktorá mala zohľadniť amortizáciu vozidla, resp. výdavky spojené s prevádzkou vozidla. Súd 1. inštancie však túto náhradu nepriznal s odôvodnením, že žalobca použil na vycestovanie vozidlo, ktoré mu bolo prenechané do užívania bezodplatne na základe zmluvy o výpožičke, pričom z uvedenej zmluvy žalobcovi povinnosť hradenia výdavkov spojených s prevádzkou vozidla nevyplývala.

Krajský súd Trenčín však s uvedeným posúdením nesúhlasil a rozhodnutie prvoinštančného súdu zmenil tak, že žalobcovi priznal aj kompenzáciu vo výške predmetnej základnej náhrady. Poukázal na to, že keďže žalobca vozidlo za účelom realizácie styku pravidelne využíva, je celkom nepochybné, že pri tomto užívaní znáša aj náklady, ktoré má kompenzovať suma základnej náhrady.

Právna veta:

Objektívne došlo dňa 29.05.2022, kedy žalobca vycestoval do miesta bydliska maloletého za účelom realizácie stretnutia s ním, k opotrebovaniu vozidla, a to i napriek tomu, že nešlo o motorové vozidlo vo vlastníctve žalobcu, ale len o výpožičané motorové vozidlo, pričom v zmysle zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách došlo priamo k vzniku nároku na vyplatenie základnej paušálnej náhrady, ktorá zohľadňuje amortizáciu motorového vozidla. Vzhľadom na uzatvorenie zmluvy o výpožičke na dobu neurčitú a vzhľadom na pravidelné používanie vypožičaného motorového vozidla žalobcom od roku 2021 na účely uskutočnenia stretnutia s maloletým dieťaťom je nepochybné, že žalobca znáša všetky náklady spojené s údržbou motorového vozidla, preto je potrebné priznať mu nárok na náhradu škody aj v ním uplatnenej výške 79,24 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 13.06.2024 do zaplatenia, a to titulom základnej náhrady v zmysle ust. § 7 ods. 1 písm. a) zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách.

Právna oblasť: Rodinné právo

Právny inštitút: Úprava styku s maloletými deťmi

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 415, § 420
36/2005 Z. z. – § 24 ods. 5, § 25 ods. 1, 2, 4, 5, § 36
283/2002 Z. z. – § 7 ods. 1 písm. a)

14. Podstatné náležitosti konkurenčnej doložky musia byť obsiahnuté priamo v nej; ich absenciu nie je možné preklenúť výkladovými pravidlami s odkazom na iné ustanovenia zmluvy

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/23/2023 zo dňa 28. 6. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o zaplatenie peňažnej pohľadávky, v ktorom sa súd po vznesení kompenzačnej námietky musel vysporiadať aj s platnosťou konkurenčnej doložky, ktorej porušenie malo zakladať nárok na zmluvnú pokutu. Súd 1. inštancie odkázal na judikatúru, podľa ktorej musia aj konkurenčné doložky dojednané v iných obchodnoprávných zmluvách spĺňať náležitosti konkurenčnej doložky vyžadované pre jej dojednanie v zmluve o obchodnom zastúpení. Na základe uvedeného súd posúdil doložku ako neplatnú, pretože v nej chýbalo geografické obmedzenie. Žalovaný sa v podanom odvolaní bránil tým, že predmetné geografické obmedzenie implicitne vyplývalo z iného dojednania zmluvy vymedzujúceho konkrétnu stavbu (diaľnicu), ktorú bolo možné lokalizovať. Súd mal teda v zmysle princípu preferencie platnosti úkonov za použitia výkladových pravidiel konkurenčnú doložku interpretovať tak, že bola teritoriálne obmedzená práve na lokalitu vyplývajúcu z iného dojednania zmluvy.

Krajský súd Žilina však dal za pravdu súdu 1. inštancie a upozornil, že podstatné náležitosti vyžadované zákonom musia byť zrejme priamo z konkurenčnej doložky a nemožno akceptovať preklopenie ich absencie výkladom iných ustanovení zmluvy, a to ani vtedy, ak konkurenčná doložka nie je v zmluve o obchodnom zastúpení.

Právna veta:

Krajský súd k námietke žalovaného, že dojednanie o konkurenčnej doložke bolo potrebné vykladať v zmysle interpretačných pravidiel cez úpravu § 35 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 266 ods. 1, 2,3 Obchodného zákonníka, opätovne zvyrazňuje to, že právna úprava týkajúca sa dojednania v konkurenčnej doložke je dojednaním kogentným, pričom absenciu jednej z podstatných náležitostí, a to v danom prípade vymedzenie územia, nie je možné preklenúť jej doplnením za použitia výkladových pravidiel tak, ako žalovaný požadoval. Vzhľadom na kogentné ustanovenie § 672a Obchodného zákonníka potom odvolací súd hodnotí ako nie na mieste poukaz žalovaného na nesprávny a príliš formalistický výklad ustanovenia bodu 6.3. rámcovej zmluvy a dodáva, že ak zákonná úprava vyžaduje určité náležitosti, tak potom nie je na mieste poukaz na princíp preferencie platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou, ak napádaný právny úkon požadované náležitosti pre jeho platnosť nespĺňa.

Právna oblasť: Občianske právo, Obchodné právo

Právny inštitút: Právne úkony, Zastúpenie, Zmluva o obchodnom zastúpení

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 672a

15. Zverejnenie informácie o dlhu spoluvlastníka veci vyplývajúceho z rozhodnutia ostatných spoluvlastníkov o preddavkoch na jej údržbu a otázka zásahu do osobnostných práv

Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/15/2025 zo dňa 30. 4. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zdržania sa šírenia difamačných tvrdení a náhrady nemajetkovej ujmy. Žalobu odôvodnil predovšetkým tým, že jeho meno figuruje na nástenke umiestnenej v spoločných priestoroch garážového domu s informáciou o tom, že neuhradil príspevok do spoločného fondu určeného na údržbu veci. Argumentoval, že v týchto priestoroch sa bežne pohybujú aj iné osoby ako podielníci a uvedená informácia znižuje jeho vážnosť v osobnom aj vo verejnom živote. V konaní bolo zistené, že žalovaní považujú žalobcu za dlžníka, pretože nezaplatil preddavok do spoločného fondu, z ktorého sa hradia náklady na údržbu garážového domu. Žalobca sa bránil aj tým, že v danom prípade nešlo o bytový dom, pri ktorom zverejnenie o určitej výške dlhu na nástenke v spoločných priestoroch umožňuje zákon; predmetné preddavky on sám neodsúhlasil a platili sa v podstate len preto, lebo sa na nich dohodli niektorí z ostatných spoluvlastníkov, pričom v rámci svojej argumentácie spochybnil aj to, či sa preddavky dohodli v súlade s požiadavkami § 139 ods. 2 ObčZ.

Právna veta:

- I. Žalobca akceptoval spôsob fungovania existujúceho majetkového spoločenstva (podielového spoluvlastníctva), ktorého je členom (podielnikom), a to niekoľko rokov (od roku 2010 do roku 2022) a v rámci tohto fungovania jednotliví podieloví spoluvlastníci vrátane žalobcu uhradili príspevky do nimi zriadeného fondu.
- II. Bolo preukázané, že ak tieto príspevky neboli uhradené, žalovaní oznamujú výšku nedoplatkov na nástenke umiestnenej v objekte garážového domu. Súd prvej inštancie potom správne dospel k záveru, že zverejnenie údajov o nedoplatku sledovalo legitímny cieľ, a to informovanie podielových spoluvlastníkov o skutočnosti, že nemajú uhradenú určitú sumu peňazí, ktorá sa zbierala od všetkých podielových spoluvlastníkov za účelom údržby spoločnej veci.
- III. Zásah v tejto podobe nebol ani podľa odvolacieho súdu neprimeraný a zodpovedal zaužívanej praxi v predmetnom majetkovom spoločenstve sporových strán, a teda nebol spôsobilý ohroziť dobré meno žalobcu. V danom prípade ani podľa odvolacieho súdu sa nejednalo o hanlivý, či inak difamujúci (znevažujúci, osočujúci) kontext zverejnenia mena a priezviska žalobcu. Ako vyplýva z predložených fotokópií samotným žalobcom, oznam zverejnený na nástenke garážového domu obsahuje označenie „Výška nezaplatených príspevkov do fondu prevádzky, údržby a opráv ku dňu... a meno a priezvisko a sumu v eur“, teda neobsahuje žiadne označenie „neplatič“ a iné, ktoré by boli urážlivé a ktoré by boli spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Vecné práva, Spoluvlastníctvo, Ochrana osobnosti, Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 11, § 13, § 139 ods. 2
182/1993 Z. z. – § 9 ods. 3